

Justitiedepartementet
Ref: Ju2015/2650/SSK
103 33 Stockholm

Betänkandet SOU 2015:23 Informations- och cybersäkerhet i Sverige – Strategi och åtgärder för säker information i staten

Siun har tagit del av betänkandet och välkomnar den strategi som föreslås i syfte att stärka informations- och cybersäkerheten i staten.

Siun lämnar följande synpunkter på det som föreslås i betänkandet:

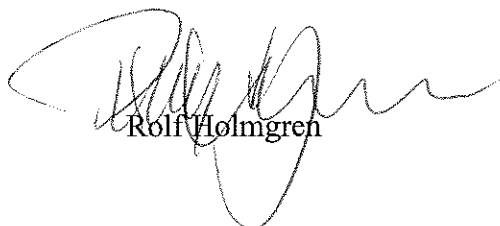
- I betänkandet anges att åtgärdsförslagen inte avser träffa säkerhetsskyddslagens tillämpningsområde. Enligt Siuns uppfattning bör denna avgränsning förtydligas i en inledande bestämmelse i föreslagen förordning. Detta för att undvika risk för sammanblandning av tillämpningsområdena vilket kan uppstå då man föreskriver undantag endast i vissa paragrafer såsom exempelvis i 19 §. Likaså bör de inledande bestämmelserna, framförallt 3 §, förtydligas i syfte att klargöra vilka myndigheter som ska tillämpa förordningen.
- I författningsförslagets 10 § anges att kraven i 5-9 §§ endast i tillämpliga delar gäller sådana myndigheter vars informationshantering eller informationssäkerhetsarbete administreras av en så kallad värdmyndighet. Enligt Siuns uppfattning är det inte uppenbart vad som avses med värdmyndighet varför bestämmelsen behöver förtydligas avseende såväl definitioner som roll- och ansvarfördelning. Detsamma gäller 15 § tredje stycket avseende anslutning till myndighetsgemensamma tjänster för e-förvaltning eller liknande syfte. Mindre myndigheter som Siun är ofta beroende av administrativt stöd för sin verksamhet varför tydlighet i nämnda bestämmelser är av intresse.

- I 17 § andra stycket anges att incidenter som anmälts till tillsynsmyndighet med stöd av föreslagen 10 a § i säkerhetsskyddsförordningen (1996:633) inte behöver incidentrapporteras till Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) förrän incidenten är färdigbehandlad hos tillsynsmyndigheten (enligt säkerhetsskyddslagen). Detta förfarande kan ifrågasättas då förordningen inte ska omfatta säkerhetsskyddslagens tillämpningsområde vilket borde innebära att incidenter som rör information angående rikets säkerhet inte ska rapporteras till MSB. Lämpligheten i att rapportera den typen av information till MSB kan också ifrågasättas då det kan vara förenat med såväl säkerhetsskydds- som sekretessproblematik. Siun saknar motivering till varför sådan dubbelrapportering ska ske.
- Siun omnämns i betänkandet som en myndighet med särskilt ansvar för informationssäkerhet. Siun delar inte denna uppfattning då Siuns uppgift är att kontrollera försvarsunderrättelseverksamheten hos de myndigheter som enligt förordningen (2000:131) om försvarsunderrättelseverksamhet bedriver sådan verksamhet.

I detta beslut har ordförande Rolf Holmgren, vice ordförande Jan Öhman, ledamöterna ClasGöran Carlsson, Jan Ertsborn, Tone Tingsgård och Per Westerberg deltagit.

I den slutliga handläggningen har även Maria Broms Hagelin, Anders Herrström, Annika Jäderlund (föredragande) och Fredrik Sjöberg deltagit.

På nämndens uppdrag

Rolf Holmgren

Annika Jäderlund